

Bilag 3.**Udkast til Anordning.**

Vi Christian X. o. s. v. gøre vitterligt: At vi i Henhold til § 78 i »Lov af om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde« herved allernaadigst vil have anordnet følgende Bestemmelser.

§ 1.

Stat og Kommune yder Erstatning til de Personer, der er anbragte paa de det offentlige tilhørende Forsørgelsesanstalter, Straffeanstalter, Tvangsarbejdsanstalter, Arresthuse, Sindssygeanstalter, Opdragelsesanstalter og lign. Anstalter efter de i »Lov af om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde« fastsatte Regler med de Lempelser, som denne Anordning bestemmer.

§ 2.

Foruden de i Ulykkesforsikringslovens § 32 nævnte Ydelser skal der i Tilfælde, hvor tilskadekomne af sin Arbejdsfortjeneste paa Anstalten har ydet Bidrag til Paarørende, ydes disse en Hjælp svarende til den som Følge af Ulykkestilfældet skete Indskrænkning af Bidragene.

Denne Hjælp, som kan ydes ogsaa udover de for Dagpengeydelsens Ophør i Ulykkesforsikringslovens § 27 og § 34, 2det Stk. fastsatte Tidspunkter, maa ikke overstige det Beløb, til hvilket Dagpenge vilde være blevet fastsat, saafremt den tilskadekomne vilde have været berettiget til at oppebære saadanne.

§ 3.

Ulykkesforsikringslovens §§ 23, 3die Stk. og 24 kommer ikke til Anvendelse, saalænge de paagældendes Ophold paa Anstalten vedvarer.

§ 4.

Ulykkesforsikringslovens § 34 kommer til Anvendelse med følgende Tilføjelse:

Invaliditetserstatningsspørgsmaalet skal tidligst afgøres paa det Tidspunkt, den paagældende forlader Anstalten.

§ 5.

Den i Ulykkesforsikringslovens § 35, 1ste Stk. fastsatte Bestemmelse om Minimumserstatning til efterladte paa 3 000 Kr. bortfalder.

Samme Paragrafs 2det Stk. bringes til Anvendelse med den Forandring, at det er den paagældendes Alder paa det Tidspunkt, den paagældende vilde have forladt Anstalten, der er den for Erstatningens Størrelse afgørende.

§ 6.

Ulykkesforsikringslovens § 36 kommer til Anvendelse med følgende Ændring:

De efterladtes Ret til Erstatning er afhængig af, om de er i Live og opfylder Betingelserne for Erstatningsnyden paa det Tidspunkt, da forulykkede vilde have forladt Anstalten; Erstatningen vil først være at fastsætte og udbetale paa det omhandlede Tidspunkt.

§ 7.

I Stedet for Bestemmelserne i Ulykkesforsikringslovens § 41, 1ste—3die Stk. kommer følgende Regel til Anvendelse for Fastsættelse af Aarslønnen:

Aarslønnen fastsættes af Raadet efter Skøn under Hensyntagen til de paagældendes Fortjeneste ved lovligt Arbejde i Tiden nærmest før de blev anbragt paa Anstalten, og den Udsigt til Fortjeneste, som de vilde have haft, saafremt de havde forladt Anstalten uden Men af Ulykkestilfældet.